

Arrest

nr. 120 920 van 18 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 22 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. NEDERLANDT, die loco advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 30 januari 2013 het Rijk binnen en diende op 31 januari 2013 een asielaanvraag in. Op 20 december 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Tibetaanse afkomst en bent u geboren in de Volksrepubliek China (VRC). U groeide op in de regio van Nangchen. U verklaarde in het jaar 2009 op illegale wijze naar India te zijn gevlucht. U reisde illegaal naar Nepal van waaruit u via de 'Reception Centra' naar Dharamsala, India reisde. In India studeerde u van december 2009 tot januari 2011 in de Sherab Gatsel Lobling school. Nadien woonde u in Dharamsala met twee vrienden samen. Omdat u in India de taal niet sprak, omdat u er geen Indische nationaliteit kan krijgen, omdat u er wordt gediscrimineerd en omdat u er geen steun van de overheid kreeg, was er een familielid van u, die in India woont, die uw reis naar Europa

regelde. U had een eigen IC (Identity certificate of yellow book) en een smokkelaar zou daarmee uw reis naar Europa hebben geregeld. Eind januari 2013 reisde u met het vliegtuig naar Frankrijk van waaruit u naar België kwam waar u op 31 januari 2013 asiel aanvroeg.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een 'green book', een schoolattest, enkele foto's, een attest van het Reception Centre in Dharamsala en een kopie van een attest van de Nelen Khang in Nepal.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precarie situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofdte aanzien van de VRC.

Na uw vlucht uit de Volksrepubliek China in 2009 heeft u van dan tot begin 2013 in India verbleven. In India studeerde u van december 2009 tot januari 2011 in de Sherab Gatsel Lobling school. Nadien woonde u in Dharamsala met twee vrienden samen.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC. In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een verblijfsrecht beschikte in India en in het bezit was van een dergelijke RC (zie gehoorverslag CGVS p.2).

Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelt het CGVS het volgende vast. Ten eerste was u hierover niet coherent in uw verklaringen voor de asielinstanties in België, hetgeen reeds uw algemene geloofwaardigheid ondermijnt. Immers legde u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS, verklaringen af die u later, ten aanzien van het CGVS, introk (zie vragenlijst CGVS p.4). U verklaarde in de vragenlijst van het CGVS dat u in India niet over officiële documenten beschikte en dat u om die reden naar België kwam. Echter diende u ten aanzien van het CGVS dadelijk te bevestigen dat u in India wél over een RC beschikte (zie gehoorverslag CGVS p.2), zoals hierboven reeds aangegeven. Andere redenen waarom u van India naar België kwam hebt u nergens vermeld in de vragenlijst van het CGVS. Het is dan ook bevreemdend dat u tijdens het gehoor op het CGVS wél een aantal redenen opgeeft waarom u India zou hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS p.7 en 8). Aldus komt de geloofwaardigheid van die verklaringen reeds in het gedrang. Ten tweede kunnen de redenen zelf die u aanhaalde niet echt overtuigen. U gaf aan de taal niet te spreken. Echter gaf u niet op concrete wijze aan tot welke problemen dit zou hebben geleid. Dat u de taal niet sprak is op zichzelf niet echt een probleem. Dit kan zeker niet als een reden worden gezien die zou vallen onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. Ook de vaststelling dat u niet de Indische nationaliteit zou kunnen krijgen is vreemd aan de Vluchtelingenconventie. U verwees verder nog naar discriminatie en het harde leven, zoals het gebrek aan financiële steun vanwege de overheid, maar ondanks de verschillende ruime vraagstelling daarover, bleef u zeer beperkt en vaag in uw antwoorden. U hebt op geen enkele wijze concreet toegelicht in welke mate u precies gediscrimineerd werd. Aangezien u deze redenen ook al niet had vermeld in de vragenlijst van het CGVS, waarbij toch redelijkerwijze kan verwacht worden dat men, desnoods kort, de redenen van vertrek toelicht, komen uw verklaringen inzake discriminatie niet overtuigend over. Ten derde werd u gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar India. U stelde dat u dit niet succesvol achtte (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dat uw documenten voor een terugkeer niet in orde zouden zijn, slaat echter nergens op daar blijkt dat u ook geen enkele moeite deed om in orde te zijn met deze documenten (zie verder). U hebt immers in België niet de moeite genomen om de Indische ambassade te contacteren om uw verlies van de IC te melden, hetgeen wederom de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u de IC aan de smokkelaar gaf ondermijnt. U voegde daar aan toe dat als het zou lukken om u terug te sturen naar India, zou u er niet kunnen 'overleven'. Echter hebt u hier ook opnieuw nagelaten om op enige wijze concreet te zijn, tenzij een vage verwijzing naar gebrek aan hulp van Indische overheid. Echter blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat u, als houder van een RC in India, wel over verschillende rechten beschikte. U leefde immers ook enkele jaren in India en u geeft niet aan waarom dat niet meer zou lukken na een

terugkeer naar India vanuit België. Ten slotte merkt het CGVS hier nog op dat u in Frankrijk geen asiel aanvraag (zie gehoorverslag CGVS p.7). Nochtans kan redelijkerwijze verwacht worden dat men asiel aanvraagt zo snel dat kan indien men werkelijk op zoek zou zijn naar een vorm van internationale bescherming.

U haalde aldus geen elementen aan waaruit blijkt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellowbook genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikte in India en in het bezit was van een dergelijke IC. U zou nu deze IC aan de smokkelaar hebben gegeven nadat u aankwam in Europa. Deze verklaring kan echter geenszins overtuigen. Ten eerste was u niet coherent in uw verklaringen voor de asielinstanties in België, hetgeen reeds uw algemene geloofwaardigheid ondermijnt. U verklaarde ten aanzien van de asielinstanties in eerste instantie dat u met een vals Nepalees paspoort naar Europa reisde (zie verklaring DVZ vraag 36). Echter, ten aanzien van het CGVS verklaarde u later in de asielprocedure, dat u met uw eigen 'Identity Certificate' (IC) naar Europa reisde (zie gehoorverslag CGVS p.5) Er kan dan ook worden vastgesteld dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. U verzweeg immers niet enkel dat u met uw eigen documenten (IC) naar Europa reisde, u hebt er ook over gelogen. Dat u over deze zaken loog omdat de smokkelaar u dat vertelde, is geen afdoende verklaring, immers is het uw eigen verantwoordelijkheid om ten aanzien van de asielinstanties de waarheid te vertellen zodat deze instanties een juiste inschatting van de situatie kunnen maken. Ten tweede verklaarde u verder ook nog dat u geen enkele weet had van het visum waarmee u Europa kon inreizen (zie gehoorverslag CGVS p.6). U wist niets van een toelating nodig om Europa binnen te reizen en kon zelfs niets vertellen over de beweemde reden van uw bezoek aan Frankrijk. Gezien de strenge en individuele grenscontroles op de Internationale luchthavens, zeker bij het betreden van de Schengen zone, is het niet geloofwaardig dat u geen enkele kennis hebt over het al dan niet valse reisdoel waaronder u Europa binnen reisde. Ten derde merkt het CGVS op dat het weinig geloofwaardig overkomt dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indische overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India. Gelet op deze ongeloofwaardige verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen te verhullen. Daargelaten de vaststelling dat het twijfelachtig is dat u uw IC, gelet op het belang van dit document, zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, dient voorts opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indische ambassade teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een duplicaat te verkrijgen. Gevraagd waarom u na aankomst in België geen stappen ondernomen heeft om een nieuw IC te bekomen, verklaart u dat dit document hier geen nut heeft (zie gehoorverslag CGVS p.9), hetgeen gezien bovenstaande vaststellingen geen afdoende verklaring is. Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt/ kan beschikken, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, zijnde een 'green book', een schoolattest, enkele foto's, een attest van het Reception Centre in Dharamsala en een kopie van een attest van de Nelen Khang in Nepal, merkt het CGVS op dat deze geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Ze kunnen hooguit als een begin van bewijs inzake uw identiteit gelden, hetgeen het CGVS hier ook niet betwist.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als

eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij verklaart van Tibetaanse afkomst te zijn, geboren te zijn op 27 augustus 1982 te Yongngo, Chamdo in de Volksrepubliek China. Verzoekende partij verklaart tot 2009 in China te zijn gebleven. Verzoekende partij brengt geen Chinese identiteitsdocumenten noch andere nuttige elementen aan over China en hij werd evenmin ondervraagd over zijn beweerde Chinese regio van herkomst. Het administratief dossier bevat geen objectieve informatie over de Chinese nationaliteitswetgeving, noch andere informatie die de bewering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij “*minstens de jure over de Chinese nationaliteit*” beschikt, kan ondersteunen.

De door verzoekende partij neergelegde Tibetaanse documenten waarvan sprake in de bestreden beslissing, zijn ofwel niet vertaald (*Office Reception Centre Kathmandu*) ofwel vermelden ze Chamdo (*Office Reception Center Dharamsala, Green Book*) als de geboorteplaats van verzoekende partij. Er werd geen objectieve informatie aangaande de documenten afkomstig van de Tibetaanse autoriteiten in ballingschap bij het administratief dossier gevoegd. Evenmin kan blijken op welke basis deze documenten werden uitgereikt. Derhalve kan de Raad zich niet over de bewijswaarde van deze documenten uitspreken te meer nu de verzoekende partij niet over de Volksrepubliek China is ondervraagd.

Verzoeker vermeldt op zijn visumaanvraag dat hij de Indische nationaliteit heeft. Verzoeker werd op dit specifieke punt niet ondervraagd. Er werd evenmin objectieve informatie aangaande de mogelijkheid voor Tibetanen om de Indische nationaliteit te verkrijgen bij het administratief dossier gevoegd. Derhalve kan hier evenmin enige indicatie uit worden afgeleid.

Ten slotte bevat het administratief dossier geen informatie waaruit dat de conclusie in de bestreden beslissing kan blijken dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China, gezien “*de huidige precaire situatie van Tibetanen*” *prima facie* de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend.

2.2. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “*de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen*”. Gelet dat de verzoekende partij niet ondervraagd werd over zijn beweerde Chinese regio van herkomst en er evenmin objectieve informatie inzake de Chinese en Indische nationaliteitswetgeving en de gebruiksmodaliteiten en de bewijswaarde van Chinese en Tibetaanse documenten in het administratief dossier werd opgenomen, is de Raad van oordeel dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° moet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK